

CASA FELIZ

Nyhetsbrev

I sommer var det 10 år siden Unn-Lisbet Jensen-Muj (1953 – 2011) startet barnehjemmet i den lille mayalandsbyen San Andres Semetabaj oppe i fjellene i Guatemala. Hennes drøm var å gi barn trygghet gjennom helt grunnleggende ting, så som mat, ei varm seng, skolegang, kjærlighet og omsorg. Ei fremtid med muligheter og utsikter til et liv helt annerledes enn det de kom fra.

Når vi i dag ser tilbake, ser vi at vi har lyktes og at Unn-Lisbets drøm er i ferd med å gå i oppfyllelse. Casa Feliz fremstår i dag som et mønsterbarnehjem. Ungene som bor der lever som en stor familie og i stor trygghet. De er ikke lenger små, engstelige og redde barn, men i ferd med å bli ungdommer med ønsker og drømmer om utdanning som veien til et godt og selvstendig voksenliv. I et land som Guatemala er eneste vei ut av fattigdom og elendighet gjennom utdanning og jobb. Det er våre barn klar over, og de arbeider hardt for å nå de mål de har satt seg.

Bare cirka tre prosent av mayaindianerne har utdanning ut over barneskolen. Dette betyr at det nesten ikke finnes rollemodeller. Lederen på barnehjemmet, velutdannede Olga, har derfor brukt mye tid og klokskap i arbeidet med å oppmuntre og motivere. Hun har lykket godt i dette arbeidet.

Fra 2017 har vi bare to elever igjen i grunnskolen. For å spare penger (økonomien er stram), tar disse to sine avsluttende år på skolen i landsbyen. Olga sier hun er trygg på at det vil gå bra. De er flinke, flittig arbeidende og har god ballast med seg fra Principe de Paz (privatskolen i Panajachel).

Fem av ungene gikk ut av barneskolen nå i høst. De hadde alle strålende resultater, og flere fikk priser og ble utpekt som beste elev på forskjellige områder. Både Olga og vi var meget stolte. Disse står nå på terskelen til ny utdanning, og de øvrige er godt i gang med sin yrkesutdanning.

Flere har startet på sin "carrera".

Diego utdanner seg til grafisk tegner, og er nå inne i en praksisperiode på et kontor i Panajachel. **Fidencio**, som skal bli førskolelærer har flere praksisperioder i barnehage og liker seg godt, og er veldig godt likt. I januar 2017 går han inn i sitt siste studieår, og i den anledning må han ha en dress. Det er helt vanlig at sisteårsstudenter i Guatemala må ha dress/drakt,

for oss lyder det merkelig, men slik er det der. Nå er han bekymret for hvordan han skal skaffe seg de 1000 quetzalene en slik dress koster. Kanskje ikke så rart at utdanning i Guatemala ikke er for fattige mayaer, den er meget kostbart. **Reyna** utdanner seg til lærer i kroppsøving. Dette er et tradisjonelt "manneyrke" og hun har slitt litt for å sette seg i respekt i dette machomiljøet. Det har hun greid gjennom å bli en meget habil idrettsutøver. Hun løper maraton, og har deltatt med gode resultater i flere maratonløp, blant annet i et grenseløp Guatemala/Honduras. Hun skal også gjennomføre en meget lang svømmetur over Atitlansjøen (med følgebåt). Planen var at denne svømmeturen skulle gjennomføres nå i desember, men den må kanskje utsettes til 2017. På skolen er det i dag bare vår Reyna som har de nødvendige svømmeferdigheter til å gjennomføre en så lang svømmetur! Reyna er også pådriver og inspirator for at alle på barnehjemmet hver søndag går en flere kilometer lang tur, unntatt er selvfølgelig de som går på skole også på søndager.

Ei av jentene på barnehjemmet har lenge hatt en stor drøm om å bli lege, men hun har sagt at det ikke er mulig fordi hun ikke er rik. Nå har en norsk dame påtatt seg å støtte henne økonomisk slik at dette ønsket kan gå i oppfyllelse. Dette er som en drøm, både for jenta og for oss andre. En stor, stor takk til hun som har gjort dette mulig!

Blant de andre barna, både de som er i gang med sin "carrera" (yrkesutdanning) og de som starter nå i januar finner vi mange forskjellige yrkesmål; turisme (guider, reiseleder, resepsjonister), administrasjon, musikk, baker/konditor og kokk. En av barna fortsetter på sin spesialscole, og trives meget godt med det. Han er barnehjemmets "sjauer", han elsker å få oppgaver som innebærer tunge løft.

Fem av våre barn har i to år hatt stipend for engelskundervisning på Universitetet i Solóla. Dette stipendet gis bare til de aller flinkeste elevene og undervisningen foregår lørdag og søndag, hvilket betyr skolegang syv dager i uken. To av disse har fått ekstra intensivundervisning i skoleferien. De gis igjennom dette mulighet til å undervise (på lavere nivå), ta oversettelsesjobber, etc. Noen gis også mulighet for stipend til ytterligere studier i engelsk. En av våre engelskelever fikk i sommer ei uke i Guatemala city, med intensivundervisning på et av universitetene der, ilagt besøk i den amerikanske ambassaden. Tre av engelskstudentene våre har i disse dager fått tilbud om stipend for å studere engelsk hver dag, stipendene gir gratis undervisning og studiemateriell, men reiseutgiftene må dekkes av oss. Etter en **fb**-aksjon for å skaffe penger til dette, er vi nesten i mål. Ungene kan nå se fram til å begynne studiene i januar. Da får de en skoledag fra kl. 07.00 til 19.30 hver dag, men fri i helgene. Formiddagen går med til engelskstudier, ettermiddag ordinær skole. Det blir lange og tøffe dager, men de sier at dette skal de greie, overlykkelige over å få denne muligheten til å lære bedre engelsk.

Som dere sikkert forstår, så er det en flokk usedvanlige ansvarsfulle og flittige barn vi har. Vi er både stolte og rørt over den arbeidsvilje og ansvarsfølelse de viser. De arbeider

Kjenner dere til Faddere som ikke mottar våre nyhetsbrev? Gi oss gjerne deres adresse.

hardt, de har mye lekser og arbeidsoppgaver i hjemmet. Ingen av dem tar dette som en selvfølge, de er klar over de gode muligheter de har fått, og all den hjelpen de får fra Norge. Takk for "snille mennesker i Norge" tas hver dag med i kveldsbønn og bordbønn.

Å få flere store barn i gang med videregående utdanning er en betydelig økonomisk utfordring for Amigos fremover. Vi håper å få flere "utdanningsfaddere", det vil si personer som konkret vil støtte et bestemt barns utdanning. I tillegg trenger vi flere vanlige faddere. Det koster å ha drift i to separate hus, men myndighetenes krav om at jenter og gutter skal bo adskilte har vi stor forståelse for.

Det er Olga og de øvrige ansatte vi kan takke for at det går rundt økonomisk, de sparer der det er mulig å spare, men inntektene må økes. Det kommer ofte uforutsette hendelser som koster: Utstyr går i stykker eller trenger reparasjoner, barn blir syke, skader ved små rystelser/jordskjelv, osv.

Nå går vi julen i møte. Det stramme budsjetter gir ikke rom for ekstra utgifter i forbindelse med julen. De har ikke store krav; litt god mat, tamales (tradisjon til jul), godt brød, epler og appelsiner, og stjerneskudd. Kanskje en tur til Stillehavet, rettene sagt til svømming og leking i Patulul, som bare er halvveis dit. Dette er juledrømmer. Kanskje er det noen av dere som gjerne vil sponse julen på Casa Hogar? Det er bare å ta kontakt.

Vi vil også minne om våre flotte "Hjertegavekort", som er en fin alternativ julegave eller julehilsen. Kortene er i flere varianter, og koster 100 kroner. HJERTEGAVEKORTENE bestilles til e-post: casahogarfeliz@gmail.com, eller på mobil 915 44 890 / 959 30 859.

Til slutt vil vi rette en varm takk til alle dere som støtter oss, og som dermed er med på å gjøre en stor forskjell for disse barna. Dere skal vite at denne hjelpen er med på å gi dem en mulighet til et godt voksenliv for barn som har en vond og traumatisk fortid, men som i dag lever omgitt av kjærlighet og trygghet.

Med vennlig hilsen og
ønske om en fredfull Julehelg!

Amigos de Casa Feliz

Endre Våge
leder